

Meditacions: Dimecres de la cinquena setmana de Pasqua

Reflexió per meditar dimecres de la cinquena setmana de Pasqua. Els temes proposats són: romandre a prop de Jesús amb la pregària; la seva paraula ens transforma; els fruits d'estar units al cep.

DURANT AQUESTS dies, entre Pasqua i Pentecosta, la litúrgia ens presenta moltes paraules que, al seu moment,

els apòstols no van comprendre en tota la seva profunditat, ja que encara no havia estat enviat el Paràclit. Ens endinsem, per exemple, en la comparació de la vinya i les sarments: «Així com la sarment, si no està en el cep, no pot donar fruit, tampoc vosaltres no podeu donar fruit si no esteu en mi» (Jn 15, 4).

«Jesús és la vinya i a través seu, com la saba a l'arbre, passa a les sarments l'amor mateix de Déu, l'Esperit Sant (...). Les sarments no són autosuficients, sinó que depenen totalment del cep, on troben la font de la seva vida. Així és per a nosaltres cristians: inserits amb el Baptisme en Crist, hem rebut gratuïtament el do de la vida nova, i podem romandre en comunió vital amb Crist. Cal mantenir-se fidels al Baptisme, i créixer en l'amistat amb el Senyor mitjançant l'oració diària, l'escolta i la docilitat a la seva Paraula, la participació en els

sagraments, especialment en l'Eucaristia i la Reconciliació»^[1].

L'oració mental, que busca sortir de l'anonimat per construir una relació íntima i personal amb Jesús, és imprescindible per alimentar-nos del cep. Com necessitem aquests minuts de silenci, de solitud, de mirar sense presses Jesús ja sigui al Sagrari o al fons del cor, al lloc on ens trobem.

«Seguir Crist: heus aquí el secret. Acompanyar-lo tan de prop, que visquem amb Ell, com aquells primers dotze; tan de prop que ens hi identifiquem (...). Es reflecteix el Senyor en el nostre comportament, com en un espill. Si aquest és com cal, recollirà el semblant amabilíssim del nostre Salvador sense desfigurar-lo, sense caricatures: i els altres tindran la possibilitat d'admirar-lo, de seguir-lo»^[2].

«VOSALTRES JA sou nets gràcies al missatge que us he anunciat. Estigueu en mi i jo en vosaltres» (*Jn* 15, 4). El diàleg personal amb Crist li permet entrar en les nostres circumstàncies concretes i il·luminar el nostre món. «A través de la pregària, la Paraula de Déu ve a viure en nosaltres i nosaltres hi vivim. La Paraula inspira bons propòsits i sosté l'acció; ens dona força, ens dona serenitat, i també quan entrem en crisi ens dona pau. En els dies “torts” i confusos, assegura al cor un nucli de confiança i amor que el protegeix dels atacs del maligne»^[3].

Necessitem que les paraules del Senyor ens consolín, que encenguin en nosaltres la convicció que en som les sarments. Ens ajuda tant que, enmig de les dificultats, la seva presència pot omplir de seguretat la nostra ànima. I volem també compartir amb Jesús les bones

notícies, elevant la mirada al cel amb una actitud agraïda. «Les dificultats, les contrarietats —deia sant Josepmaria— desapareixen, així que ens acostem a Déu en la pregària. Parlarem humilment i francament amb Jesús, tenint en compte que el qui tracta amb senzillesa, va confiat, i de seguida es farà la llum, vindran la pau i la serenitat i l'alegria»^[4].

“La Paraula de Déu, impregnada de l'Esperit Sant, quan és acollida amb un cor obert, no deixa les coses com abans, sempre canvia alguna cosa. I aquesta és la gràcia i la força de la Paraula de Déu”^[5]. Guardar les paraules de Crist significa conservar-les al cor, fer-les pròpies i obrir-se perquè transformin a poc a poc la nostra existència. En definitiva, ens van podant per generar nova vida, com diu el Senyor: «Jo soc el cep veritable, i el meu Pare és el vinyater (...). I la (sarment) que dona fruit,

l'esporga i la neteja perquè encara en doni més» (Jn 15, 1-2).

EL SENYOR continua el seu discurs. Desitja que guardem les seves paraules, vol que de la nostra unió amb ell en sorgeixin tants de fruits. «Si us quedeu en mi, i el que jo us he dit queda en vosaltres, podreu demanar tot el que desitgeu, i ho tindreu. La glòria del meu Pare és que vosaltres doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus» (Jn 15, 7-8). «Estant units a Crist —diu sant Agustí—, ¿quina altra cosa podem voler sinó allò que és conforme a Crist? (...). Romanent-hi i retenint en nosaltres les seves paraules, demanarem tot el que vulguem, i tot ens serà concedit. Perquè si no obtenim el que demanem, és perquè no demanem el que hi ha ni el que es guarda en les seves paraules»^[6].

Qui roman unit al cep, qui demana amb seguretat, qui somia guardar a l'ànima cada gest del Salvador, es transforma en una persona de qui brolla la vida de Déu. A la vida interior les collites “succeeixen” de manera diferent a la natural, perquè es mesuren per l'amor. La fe ens porta més enllà d'on hauríem pensat i ens porta a viure vida divina. ¿Quin fruit més gran podem desitjar? Si Déu vol, potser veiem que passa el mateix en altres persones, en noves sarments, quan ell vulgui. Deia sant Josepmaria: «Heu de ser —us repeteixo— col·liri i fortalesa per als altres, heu de tenir consciència que el Senyor ha dit: *sine me, nihil potestis facere* —sense mi no podeu fer res. Però amb ell som omnipotents i diem amb l'apòstol: *omnia possum in eo qui me confortat* —tot ho puc en aquell que em conforta»^[7].

En realitat, tots «els fruits d'aquesta unió profunda amb Jesús són meravellosos: tota la nostra persona és transformada per la gràcia de l'Esperit: ànima, intel·ligència, voluntat, afectes, i també el cos, perquè som unitat d'esperit i cos. Rebem una nova manera de ser, la vida de Crist es converteix també en la nostra: podem pensar com ell, actuar com ell, veure el món i les coses amb els ulls de Jesús. Com a conseqüència, podem estimar els nostres germans, començant pels més pobres i els qui pateixen, com va fer ell, i estimar-los amb el seu cor i portar així al món fruits de bondat, de caritat i de pau»^[8]. Com Santa Maria, que conservava les paraules del Senyor en el seu cor, desitgem que romanguin també al nostre.

- [1] Francesc, *Regina Coeli*, 3-V-2015.
- [2] Sant Josepmaria, *Amics de Déu*,
núm. 299.
- [3] Francesc, Audiència general, 27-
I-2021.
- [4] Sant Josepmaria, *Cartes 2*, 54b.
- [5] Francesc, Audiència general, 27-
I-2021.
- [6] Sant Agustí, *Comentari l'Evangelí
de sant Joan*, 81, 4.
- [7] Sant Josepmaria, *Cartes 27*, núm.
17.
- [8] Francesc, *Regina Coeli*, 3-V-2015.